

BÁTHORI CSABA

Ami igaz

Rokkanó hús és szilárd test meséje
a vers s épp akkor szól nagyot, ha nem szól.
És éppen akkor kezdődik, ha vége.
Hős hazugság a Himalája-csúcsról.

Van ki épen dadog és cicero ha
örjöng. De a versről nincs adatunk.
Ami igaz, arról nem álmodunk,
hanem világgá szórjuk bujdokolva.

Igaz téboly, friss hajcsomó a fésűn,
ez a vers. Csak kötelme tesz szabaddá, —
a múltért mintha jövődet adná

megváltásul. Oly édes, mint a szép bűn.
A költő szóvá örli kételyét,
mert gyötri az egész emberiség.

Fele-fele

Előbb világosban, aztán sötétben
tartoztunk össze. Előbb minden ember
voltunk, aztán ketten a szerelemmel,
majd fele-fele egymásnak egészen

addig, amíg egyesülünk a semmi
képtelen tablón. Nincsen öröm
nagyobb, mint a reményben elhelyezni
azt, ki elhagy majd földközi körön.

Csak úgy mint fél, úgy lehetünk egészek —
egyik felünket boldogságra váltja
a szerelem, egyik felünk eléghet.

Testedet nem... de te hozol világra
mindent azzal, ki megszorozza énjét,
hogy örömet teremjen a sötétség.